

Човек — како то гордо звучи!

(Максим Горки)

ЈАСМИН

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „СТАНОЈЕ МИЉКОВИЋ“—БРЕСТОВАЦ

ГОДИНА II

БРОЈ 2

ЈАНУАР — МАРТ 1970.

СТАНОЈЕ МИЉКОВИЋ — ПАО У РАТУ, ЖИВИ С НАМА У МИРУ

Свакога дана када улазим у школу, први поглед ми пада на слику човека чије име носи наша школа — Станоја Миљковића. И увек, бар за тренутак, погледам то доброћудно брадато лице које као да сада мени, као што је некада мог тату, деду и остале људе из нашег села и околине саветовало: „Буди упорна у раду, бори се за правду, не трпи тиранију ропство.“

Често сам се питала: „Да ли ја о том човеку довољно знам, да ли о њему довољно знају моје другарице и другови? А о њему морамо много више да знамо — све да знамо. Јер је он један од могих знаних и незнаних бораца који су се упорно и по цени живота борили за ово што ми данас имамо. Због тога сам себи ставила у задатак да и ја и моје другарице о њему што више сазнамо, а тиме бисмо се одужили за оно што је он за све нас урадио.“

Од наставника, тате, деде и људи који о Станоју Миљковићу више знају сазнала сам следеће:

Рођен је 6. априла 1884 год. у сељачкој породици у селу Рготињи код Зајечара. Уписао се у зајечарску гимназију, али због болести морао је да прекине шко-

ловање и остане код куће, после успешно завршеног разреда. Због болести био је штеђен тешких пољских послова а то му је омогућило да чита и да се преко књига упозна са напредним идејама српских социјалиста и марксиста.

Већ као младић од двадесет година приступа српској демократској партији, најнапреднијој партији код нас у то време. По њега један од главних пропагатор напредних идеја, а нарочито оних које се брзо шире међу сељацима и рударским радницима Бора и околине.

Подједнако се борио за интересе радника и сељака, за њих се борио се организованим штрајковима: први штрајк рудника организује 1908. године, пет година од отварања Бора рудника; други организује после повратка са солунског фронта 1919. године; трећи 1931. у оквиру чувене влашке буржоаске борбе 1938. године. Сељацима борио за своја права, а против коришћавања од стране земаљских организација на тај начин што се у своме земљорадничком задругу једине организације у то време где се сељаци могу организирати супроставити неправди којом сељацима даном постаје све ве-

И већ 1921. године формира прве
земљорадничке задруге у овом
крају: прву у Бору, а затим у
Брестовцу, Бучју, Кривељу, а ка-
сније у свим селима наше околине.

Био је један од најближих са-
радика Петра Радовановића и по-
државао је његову кандидатуру
за комунистичког посланика на
првим изборима после првог све-
тског рата. Захваљујући њиховој
борби, упорношћу и расположењу
народа, Петар Радовановић је иза-
бран за комунистичког посланика,
једног међу 59. колико их је би-
ло изабрано у целој земљи.

Због угледа који је уживао
међу сељацима, а нарочито међу
рударима, од стране радничких
организација био је делегиран и
учествовао је у раду Вуковар-
ског конгреса — оснивачког ко-
греса Комунистичке партије Ју-
гославије.

После окупације 1941. године
био је одмах прогањен од стране
Немаца да би био ликвидираан, јер
иако је био у поодмаклим година-
ма, рачунали су на то да је он про-
тив окупаторског режима старе
Југославије. Дуго времена живео
је кријући се. Али, што није успе-
ло окупаторима, успело је њего-
вим слугама — четницима. И једне
кишовите новембарске ноћи 1943.
године, злогласна четничка црна
тројка привукла се његовој појати
где се моментано налазио. Одве-
ли га недалеко од његове појате и
убили мучки — и њега и њего-
вог сина Милана.

Нека ова сећања, заједно са
букетом свежег цвећа које ћемо
му на гроб положити поводом про-
славе Дана школе, буду захвално-
ст и признање наше најмлађе гене-
рације за оно што је он урадио.

Снежана Калиновић VII
Брестовац

ТУ, ОКО НАС И ЗА НАС

Кад вас обузме и понесе радост и енергија, кад од зове или иве правите свирале, кад идете за овцама перорезом режете шаре — немојте, молим вас, поћи без вашег верног друга — књиге! Кад путељцима и путићима ходате по трави обилазећи бачије и изворе поред колиба у мајском руменилу, молим вас, немојте заборавити књигу! Кад шетате косама, честарима берући цвеће, понесете и књигу! Кад јурите лептире и скупљате биљке за хербаријуме у живописном пејзажу вашег краја, не заборавите на књигу! Кад се поред речице играте, кад се у речици купате не заборавите да са собом понесете књигу!

Јер: књига је друг и пријатељ. Књига је један свет, књига је много светова. Ако заборавите књигу, заборавили сте много, закључали сте себе у неки мрачни подрум пун мемле и влаге. А нама је потребна светлост да дишемо, стварамо машине, пишемо.

Свака књига има свој живот. Књига живи живот да би наш био срећнији и лепши. Она дозво-

љава да је заборавимо, под кревет и у запећак бацимо, да је исцпамо. Дозвољава све то да би се благо насмејала кад је се сетимо.

Зато, молим вас, чешће се сећајте књиге, јер само тако имате пуно задовољство и сатисфакцију за сопствено постојање а књига, са своје стране, имаће живот пун неког срећног спокојства. И, ако је пажљиво читате: с љубављу отвореним жарким жаром за знањем, урезаће вам се у сећање и носићете је са собом док вам срце куца и дамари раде. Тако је, зар не? Сетите се само Робинсона Крусое, Малишана у олуји и других.

Али, морам на нешто да вам скренем пажњу. На жалост, имамо и лоших књига (тзв. шунд), о чијој је штетности говорио и друг Тито. Али, оне упорно, из финансијских разлога неких наших издавачких кућа, преплављују киошке, живе поред нас, али нису, за нас. Зато, лепу књигу понесите кад пођете у виноград или кад обилазите бачије и изворе.

Слободан Ж. Ракић

ДЕЧАК И МАТИ

ПРОГЛАС

Дечаче мали, мораш знати
да те много воли мати!

ЖЕЉА

Сва твоја искушења
добра мама прати,
а њена су хтења
науке син да јој се лати.

ПАЖЊА

Никад у несташлацима
немој претерати
и у учењу стати —
јер ће много патити
твоја добра мати.

ИЗВИЊЕЊЕ

Кад некад, ето. насекираш
маму тиху, добру и бледу,
извини јој се и пољуби је
у косу топлу и седу.

ПОМОЋ

Кад мама намучена
дође у смирај дана,
помогни јој у послу
и нестаће умор и свака рана.

НАДАХНУЋЕ

Без вредне маме и њеног надахнућа
пуста ће увек бити свака кућа.
Од своје маме не тражи бољу
јер те мисли њу боле и кољу.

Живадинка Радовановић VIII
Метовница

ЗВЕЗДАНИ ПОРТРЕТИ

ПОРУКА ПЕСНИКУ

„Свет је подељен на оне који су
запевали,
и на оне који су остали робови“

(Бранко Миљковић)

З Д Р А В И Ц А

бујном месечару заљубљеном у сунчане и куполе мирисне пупољке
Милену Миливојевићу

Будно сиромаштво сврљишког краја и помпезног голог масива
је његов извор и надахнуће. Хучни и брзи Тимок је само део уско-
витланости у осећању које носи песник.

Пастирска фрула, комад сира уз немирно стадо расних оваца
сврљишке пасмине — атрибути су његовог самограног дечаштва.
Ковитла се тако у њему: сврљишко поднебље — јер памти се и ду-
го у себи носи завичај, ковитла се сећање на плотску љубав, кад
му је руке пружила сељанчица с кикама русим и враним, кад му
је дух подарило небо, кад му је зора истанчала осете, кад му је из
орловског беспућа белоглави суп у недра спустио надахнуће. Почи-
њала је песма! И тада: зазвонили су прапорци његових метафора,
зањихали се јорговани, откључале се звездане струне душе — ро-
дила се песма.

Умрио се росом и огргнуо месечином као витез руна и белине
И сад: повратка нема, песму неће преболети, кључ не уме да нађе.

Ствар је ипак упрошћена: родио се песник.

Слободан Ж. Ракић

Верица Бугариновић VI,
Брестован

Бисерка Симић VI,
Брестован

САЗНАВАЊЕ ПЕСМЕ

Нава ти поћем у походе,
 песмо тврђаво —
 расточе ме твоје нијансе,
 песмо дуго,
 обрадују ме твоје ширине,
 песмо љубави,
 изненадсе ме твоје могућности,
 песмо бајко,
 испрну ме твоје тајне,
 песмо загонетко,
 на ти дуго, у гостима останем,
 песмо домаћине,
 све док се у тебе претворим.

Отвори своје капије,
 песмо тврђаво,
 иначе ћу порушити себе
 песмо ненаписана,
 само да те сазнам!

ВИДИЦИ

ДЕЧЈИ СНОВИ

У дечја сновимд је
 понекад весело и храбро,
 а понекад тужно и уплакано.

У дечје снове
 долазе вештице и вампири
 и разнобојни лептири.

У дечјим сновима је
 лепо као у бајци,
 а кад се деца пробуде —
 све испричају мајци.

Верица Бугариновић VI₂
 Брестовац

ПОРУКА ПЕСНИКУ

Расточи себе у песму и њој дај
 све што од живота можеш отети
 За себе песму само сачувај,
 она ће ти отето вратити.

Мисао нека ти стихом букне,
 песма нека из тебе плане
 пред олујом нека не устукне!
 Не дај ватри пепео да постане!

Облак сумње прободи стихом,
 сунце нека из ране зажубори,
 песму допуни ваздухом —
 тако ће пут небу да се отвори!

Дан је сам себи довољан,
 звезда је ноћи потребна.
 Ветар ће се предати сам
 јер јутро је победник сна.

Милен Миливојевић

НОЋНА ТИШИНА

Кад се спусти тама,
 кад улица остане сама,
 кад се свуд створи тмина,
 тад настаје ноћна тишина.

Док у кревету дете снива,
 дотле ће улицама празним
 шетати месец и вирити
 по излозима разним.

А кад ново јутро осване,
 кад петао кукурикати стане,
 тада ће нестати тмине
 и са њом ноћне тишине.

Бисерка Симоновић VI₂
 Брестовац

ВРАБАЦ

Јутрос рано, кад сам устао,
врапца сам малог угледао
како чучи на смрзитој грани.
Пева моли и нада се храни.

Било је хладно и снег је падао.
Кућу је јадник тражио
и мало хране. бар мрвице две:
„Дај ми, батице, молим те!

Стао је мирно и можда заплакао.
гледао болно и за храном вапио
устао сам и комад хлеба му дао.

Био је срећан и весео тад.
Одједном, као да је постао млад.
Одлетео је с мрвицом хлеба.
Махну репом и у мене погледа.

ВИЈЕТНАМКА ТРАЖИ МРТВОГ СИНА

На згаришту том.
где је био љути бој,
мајка је викала:

„Где је, где је син мој?“

Нашла га је мртвог
где лежи у блату
Њен син је погинуо
у том љутом рату...

Рашко Красић VII
Брестовац

ДОЛАЗАК ПРОЛЕЋА

Пролеће полако извире
сунце зубато сија,
а у шумици густој
себи храну тражи лија.

снег се брзо топи,
кровови се сви црвене,
река мутна брзо тече —
дошло нам је пролеће.

Павле Красић V
Брестовац

ПОГЛЕД МОЈЕ МАМЕ

Поглед моје маме нежан је и благ
као кап росе на латици цветића,
као лептирић у мору златастог класја,
као лет цвркутавог врапчића.

Кад год ме мама нежно погледа,
малена звонца затрепере у мени,
нешто топло обавије ми срце
и мој образ од среће порумени.

Ако нама уз мене није,
њен драги поглед је ипак ту.
Као сенка он лебди нада мнош.
милују ми руке лице и душу.

Снежана Катиновић VII
Брестовац

ПОТОК

Мали поток жубори
и шареном цвећу говори:
„Цвеће моје драго и мило,
заробри ми крило,
да постанем већи,
да да и мноме
велике лађе могу тећи“.

Зоран Тодоровић VII
Метовница

КИША

Капае киша
кап по кап.
Дође црни мрак.

Киша пада
кап по кап.
Моја мачка,
бежећи у мрак,
обори ледин штап.

Властица Жигерановић V
Метовница

ЗОВ

Слушам зов далеке
земље неке
како ме себи мами.
Али родну кућу и кров
никада нећу оставити
у трави и тами.

Владица Сурдуловић VI
Метовница

МАЈКА

Њене су очи благе,
а руке тако драге.
Стално ме прате погледи њени,
она је увек најдража мени.

Када прими мој поклон,
можда ће јој потећи сузе
или ће ми дати осмех драг,
и сигурно ћу на челу
осетити њен пољубац благ.

Знам да ће јој куцати срце,
то њено срце пуно љубави,
а сунце ће јој пасти на лице
и нестаће од суза трагови.

ОВА НОЋ

Како под небом
ова ноћ класа!
Песмом је ђук залива,
са свирком се цврчка слива.
Слушам.
Уживам.
Путујем.
Лудујем.
Испод свода плава
пекућим са жубором
планинских трава...

ДОМ

Далеко одавде
оргнут белином
у селу том
налази се
мој драги дом.

Љубица Трујић VI
Шарбановац

ЗАБОРАВ

Нашла сам
улицама бескрајним.
Лутала сам
тражећи себе.
Нашла сам
празнину.
увукла сам се
унутра.
Заборавила сам
на себе.

Душанка Геочеловић VII
Шарбановац

СА Н

Сан је благи ветрић
који се тихо прикрада у собу.
Сан је нежна пахуљица
која лагано умире пред зору.

Живоелав Пантелић V
Шарбановац

МЕСЕЦ

Тај камени, светли
и доброћудни Месец
што ноћу сија
између малих и светлих
звезда —
навео је космонауте
да закораче ногом
на његове камените стене.
Тај каменити и светли Месец!

Вукица Пујевић VIII
Шарбановац

НАГРАЂЕНИ РАДАВИ ЗОРА

Река је плава и чиста.
на небу звезда заблиста.
Иза тамних гора
изгуби се месец.
Већ је зора.

Дивна Петровић V
Шарбановац

ПРОЛЕЋЕ

Пролеће стиже
све ближе и ближе,
деца се веселе —
нема више зиме беле.

Долећу ласте са далеког југа
носећи поздрав најбољег друга.
и славуј пева у лугу
разносећи и најтежу тугу.

И меда се буди из зимског сна
јер је за њега почела друга година.
И остале се животиње брзо буде
угледајући се на радне људе.

Ускоро ће воћке процветати,
а шарени лептири летети.
Цвеће већ почиње да цвета
на радост људи целог света.

Марија Ћосић VIII
Брестовац

НАГРАЂЕНИ РАДАВИ

Секција за друштвену активност жена села Шарбановца расписала је конкурс на коме Дана жена за најбољи литерарни састав на тему „Мајка“. Право ућешћа на овом конкурс у имали су сви ученици Основне школе у Шарбановцу. Од пријављених 42 рада изабрани су и награђени радови Славице Станојевић, Слободанке Милошевић и Душанке Геочеловић. На свечаној приредби посвећеној Осмом марту победницима конкурса су уручене награде — књиге „Кап крви на небу“ Р. Чукића и „Книге“ Ј. Павловића.

М А М А

Ветар фијуче. Снег непрестано веје.

Ниједно стакло прозорима није читаво. Врата су од тараба. кроз шкотине ветар са собом увлачи и пахуљице снега.

— Да ли је готов чај? — чуо се пригушен, дрхтав глас испод поцепаног ћебета.

— Ево га одмах! — одговорила је деветогодишња девојчица.

Стајала је поред шпорета и гледала лонче у коме је кувала чај. Сузе су јој текле низ смрзуте, бледе образе. Ватра је горела, али чај се споро кувао. Није имала поклопац да поклопи лонче. Ставила је шаку уместо поклопца, Чуло се шиштање водене паре између прстију. Чај се кувао, а лице девојчице се стезало.

— Готов је! — рекла је девојчица испрекиданим гласом.

— Дај га овамо... — рекла је немоћно мајка.

Девојчица се срушила на под. У Испруженој руци држала је шољу док се другом хватала за земљани под. Није имала снаге да стигне до мајке.

— Морам јој додати чај, па макар.. — шапутала је и слеђеним погледом гледала у мајку.

Стигла је! Скупила је последњу снагу и уздигла се над мајком.

— Мама, ево ти! Идем да ти донесем и лек.

Сметови су велики, непроходни. Ветар је и даље беснео и поигравао се снегом и судбинама.

— Ветре. куда журиш? Што дижеш сметове? Пустите ме да што пре стигнем до села да купим лекове и да се вратим мајци! — молила је девојчица.

Ветар је и даље беснео.

Кад је била поново пред својом кућом, девојчица је пала.

— Мајко, јеси ли жива? — питала је,

— Јесам... — једва је одговорила мајка.

Девојчица је подигла мајку и дала јој спасоносни лек, А по-
сле краћег времена..

— Боље ми је.

— Боље! Вратила си се! Сада си сигурно моја!

— Да, твоја сам. Спасила си ме сигурне смрти.

— Соба се загрејала. Ветар је престао да урла и диже сметове

Један живот је остао.

Славица Станојевић VIII
Шарбановац

М А Ј К А

Зашто си тако тужан, друже? Зашто су ти очи увек плачне?
Зашто увек идеш сам? Зашто ниси срећан као сва деца.

Својим топлим гласом почео је да ми прича о мајци које се
једва сећа...

„Знам шта хоћеш од мене. Хоћеш да знаш зашто нисам срећан
и весео као остала деца. Али, ја то никада нећу бити... Сећам се
дана када сам испраћао мајку која је тако мирно спавала, тако
нечујно дисала... Дозивао сам је свим својим гласом и срцем.

— Мајко! Мајко! Устани, мајко!

Али — не. Она ми се није јавила. Говорио сам јој све оне
речи за које сам мислио да ће је пробудити. Мислио сам да ће о-
сетити моју топлу љубав. Но, она ме није чула. Као да је била
превише уморна, па хоће да се одмори. Нисам могао да нађем ону
реч која би је пробудила. Плакао сам, плакао... А како и не
бих, кад сам је тако силно, силно волео... Сада сам тек схватио да ћу
вечито бити без ње. Она ми више никада неће миловати косу, ни-
када више нећу осетити њену топлу, најтоплију руку...”

И ту је престао. Плакао је. Није више могао да издржи. Осе-
ћала сам зашто је плакао. Нисам ни ја могла да издржим. Плакали
смо заједно.

Слободанка Крињић VII
Шарбановац

М А Ј Н А

Мрежица
финих бора
уклесана је
на лицу њеном.
Њене очи црне
топле су као пламен,
као љубичице
у мартовском цвату.
Прве седине
у њеној коси
цветају.
Низ лице јој се
просипа
прамичак туге.

Блистави осмех
на златном лицу
звезда је
мојих снова.

Она је блага
и нежна
као летња киша
што враћа живот
и снагу.
Она је порекло
моје утехе,
ја сам живот
њене наде.

Душанка Геочеловић VII
Ширбановац

НАЈЛЕПШЕ СТРАНИЦЕ МОГ ДНЕВНИКА

С А Н

Пошао сам са неколико својих другова у лов на биволе. Идући тако кроз џунглу наједном спазисмо крдо бивола како у паничном трку јуре к нама. Склонисмо се у заклон док крдо прође. Једно младунче застаде да пије воду на реци која је, имао сам утисак, лењо текла овим врелим пределом. Ја, правећи се најхрабријим међу дружином, скочих на младунче мислећи да ћу успети да га закољем ножем. Међутим, оно се уплаши и поче да бежи, а ја падох у реку.

Моји другови су у међувремену успели да зауставе младунче и ја поново скочих на његова леђа, чврсто решен да му одузmem живот. Моји другови су се уплашено разбежали.

И бесомучна трка је почела. Младунче је јурило колико год може, а ја у неколико махова само што нисам пао. Тако ме однесе до узнемиреног крда, стаде испред једног бивола тако нагло да ја падох.

Ујутру, када сам се пробудио, био сам уплашен и узнемирен, а и врат ме је нешто болео.

У школи сам тог дана био мрзовољан и преплашен.

Живослав Пантелић V
Ширбановац

Јутро је. Ветар се лагано њише певајући своју омиљену песмицу. На небу се појављују сунчеви сребрнасти зраци. Птице цвркућу и радују се топлом дану. Једна птица слете поред мог прозора и весело цвркућући позва ме на игру.

Седела сам у соби и спремила књиге за школу. Било ми је драго када сам видела своју пријатељицу врабицу. Она ме воли и очекује игру од мене.

Време се ближило крају. Морала сам да пођем у школу. Узела сам торбу и пошла. Врабика је слетела поред моје гране и као да је хтела рећи: „Сада иди у школу, а када се вратиш — бићемо заједно у игри.“

Славица Констадиновић VI
Шарбановац

ВЕСЕЛИ ШКОЛСКИ ЖИВОТ

ГВОЖЂЕ

Наставница домаћинства поставила је питање једном ученику:

— Кажи ми колико гвожђа има у човечијем организму?

Гвожђесе не једе одговори ученик.

Марија Ћосић VIII
Брестовац

КРОМПИР

На часу познавања природе наставник пита Ђурића:

— Какво богатство људи ваде из земље?

— Кромпир! — као из топа одговори овај.

Синиша Страхињић V
Шарбановац

ТРКЕ

— Које се трке одржавају у Јоркширу? — питала је наставница.

Знајући да је једна раса свиња по овом граду добила име, Микица одмах одговори:

— У Јоркширу се одржавају свињске трке!

Душанка Геочеловић VIII
Шарбановац

ЖЕНИДБА

На часу српскохрватског језика у VII разр. настав. упита Николу

— Шта је тема народне песме „Женидба Душанова“

— Не знам, нећу још да се женим! — рече овај.

СТЕПЕНОВАЊЕ

— Шта је то степен? — питао је наставник математике у VII разреду.

— Степен... степен је... део степеница! — с очитим олакшањем рече Раде.

Литерарна секција, Метовница

1. VEK

I
Č

2. V

I
L

3. RT

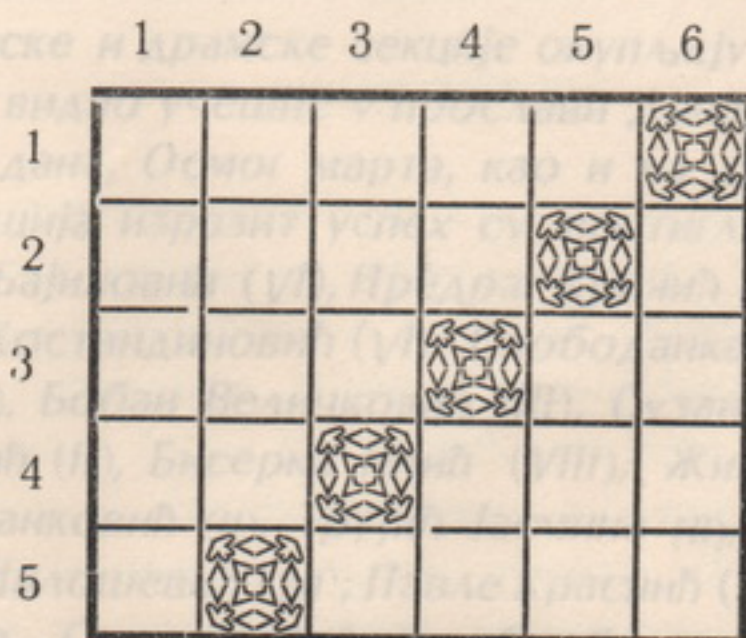
I
SP

Бобан Јаношевић (VII), Брестовац

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

ВОДОРАВНО: 1. Писац романа „Корени“; 2. Место у Срему; — петнаесто слово азбуке; 3. Портрет—заменица; 4. Име популарног француског шансоњера (Монтан); — индустријска област у Немачкој; 5. Петнаесто слово азбуке—благајна.

УСПРАВНО: 1. Врста прекривача; 2. Надимак популарног водитеља ТВ—квиза „Мало јамало ти“; 3. Освежавајући напитек—задњонепчани сугласник; 4. Самогласник и сугласник—хемијски симбол радиума; 5. Слово којим се најчешће завршавају наша презимена—скраћеница једног загребачког недељника; 6. Женско име.

Енигматски клуб—Метовница

УРАДИЛИ СМО

„ГОВОРИМО, ЧИТАМО, ПИШЕМО“

Сваке среде пре почетка нашег школског првог часа, у 8 сати и 5 минута, на Првом програму Радио-Београда емитује се Радио-школа. Други час по реду је — „Говоримо, читамо, пишемо“. Чланови језичких секција наших школа редовно слушају ову емисију.

ВРЕДНИ САРАДНИЦИ „ТИМОКА“

Млади новинари окупљени су у новинарским секцијама. О свим значајним догађајима у школи чланови ових секција редовно обавештавају читаоце међуопштинског листа „Тимок“. За вредну сарадњу Јагодинка Аврамовић (VIII) и Душанка Геочеловић (VIII) награђене су од Редакције овог листа једногодишњом претплатом на „Тимок“, а за добру сарадњу у фебруару ове године и јавно похваљене. Поред њих, сарадњом у „Тимоку“, „Малим новинама“ и „Кекецу“ истичу се: Славица Станојевић (VIII), Љубица Трујић (VI), Слободанка Кринић (VII), Снежана Калиновић (VII), Љубица Милошевић (VII), Верица Бугариновић (VI), Миша Станисављевић (VI), Славица Волановић (VII).

РЕЦИТУЈЕМО, ГЛУМИМО...

Рецитаторске и драмске секције окупљају велики број ученика који су узели видно учешће у прослави Дана Републике, Нове године, Змајевог дана, Осмог марта, као и на другим приредбама. У раду ових секција изразит успех су постигли: Жика Табарановић (VIII), Драган Бајиновић (VI), Предраг Кринић (VI), Вукица Андрејић (VI), Славица Костандиновић (VI). Слободанка Кринић (VII). Слађана Колицовић (IV), Бобан Величковић (III), Сузана Вучанић (IV) Јерина Думитрашковић (II), Бисерка Илић (VIII), Живадина Радовановић (III), Весна Станковић (II), Трујић Јасмина (II), Снежана Калиновић (VII), Љубица Милошевић (VII), Павле Краснић (VI), Даница Калиновић (VI), Вишеслава Симоновић (VIII), Слободан Бачунић (VI), Толић Драган (III), Каприц Владимир (III), Јордан Чорболоковић (IV).

КОЛО И У КОЛУ ПЕСМА

На свим јавним наступима које организују наше школе највеће признање публике добијају чланови наших фолкорних, музичких

и хорских секција. Наши соло певачи већ учествују на наступима и ван школе. Подједнако су заступљени у овим секцијама ученици и млађих и старијих разреда. И поред успеха који постижу сви чланови ових секција, посебно се истичу: Бобан Јаношевић (VII), Јовица Симић (VII), Драгица Србуловић (VIII). Драгојла Стројић (VIII), Мића Гуђић (VII), Предраг Кринић (VI) и многи други.

СВЕТ ПИСАНЕ РЕЧИ

Писати о раду литерарних секција које раде у свим нашим школама, значи — писати о творцима овог листа. Међутим, сам лист ће о њима боље и више да каже.

КО ЗНА ВИШЕ?

Такмичења у познавању књижевности изазвала су велико интересовање како код учесника у такмичењима, тако и код осталих ученика. До сад су у школи у Шарбановцу организована четири квиз-такмичења. Најчешћи победник бивала је Љубица Трујић (VI), а успеха су имале и Душанка Геочеловић (VIII), Славица Станојевић (VI), и Вукица Андрејић, (VI).

У Метовници је победник квиза била Мирослава Васов (VIII) а квиз-такмичења у школи у Брестовцу су у припреми.

НАШИ СУСРЕТИ

До сада су ученици наших школа приредили неколико књижевних поподнева на којима су, поред ученика, своје радове читали и са ученицима разговарали о поезији: Живко Аврамовић, један од највреднији сарадника „Тихока“, иначе бивши ученик наше школе, Жарко Пешић и Јован Митровић, чланови Књижевног клуба из Бора и Слободан Ж. Ракић, наставник и главни уредник овог листа. Посебно интересовање је изазвао Жарко Пешић, који је поред песама, показао и како се праве укрштене речи објашњавајући при том и законитости и дражи овог занимљивог и напорног посла.

До краја године предвиђена су и гостовања још двојице познатих борских песника — Рајка Чукића и Јована Павловића, чије су најновије књиге песама изишле ове године у издању крушевачке „Багдале“, а наш гост ће бити и Зоран Вучић, песник-сељак...

УРАДИЋЕМО

Са нестрпљењем се очекује ко ће бити шампион знања школа 1970. у такмичењу које организује „Кекец“. Пријаве су послате, а ученици који желе да се такмиче, ужурбано се припремају. Многима је жеља да се квалификују за даља такмичења, а неко већ замишља себе пред телевизијским камерама заједно са Мићом Орловићем.

Надајмо се да ће се некима та жеља остварити.

*

* *

Најбољи математичари, физичари и хемичари показаше своје знање у такмичењу које организује предузеће „Слобода“ из Чачка. Не само борба за прво место, већ и вредне награде привлаче многе наше ученике. Победника ће свакако бити, али и изненађења такође.

*

*

*

И оним ученицима који нису у најбољим односима са математиком физиком и хемијом пружа се могућност да покажу шта могу. На такмичењу КПД-а у оквиру општине, наши најбољи фолклористи, певачи, инструменталисти, рецитатори, литерарци и сликари, бориће се за прва места са ученицима осталих школа.

*

Екипе школског Клуба младих техничара „Тесла“ већ се ужурбано припремају за најављено такмичење из области техничког стваралаштва. Према ономе шта је предузето и према току припрема, већ се унапред рачуна на освојена прва места.

*

*

*

Литераци се и ове године припремају за учествовање на такмичење за најбоља литерарна остварења: „Ластавичин“ конкурс, „Змајев“ конкурс, „Икарово перо“...

Многи се надају да ће ове године боравити 15 дана на мору, као што је прошле године Драган Рајић.

ВЕСТИ ИЗ ШКОЛА

22. марта одржано је такмичење најбољих математичара наших школа. Победници са овог такмичења учествоваће на општинском такмичењу у Бору, 12. априла 1970 године.

*

* *

Организација Младих горана школе у Шарбановцу, учешћем у акцији пошумљавања, освојила је треће место у општини и добила као награду библиотеку од преко 100 књига.

*

* *

Отпочеле су радне акције ученика на уређењу спортских терена и школских дворишта, а у току је акција „Где год згодно место нађеш...” у свим школама.

*

* *

У току су припреме за формирање пионирских клубова у свим школама.

*

* *

Отпочело је пролећно првенство школе у ногомету, рукомету и атлетици. Резултати који су до сада у овом првенству постигнути задовољавајући су. Организација такмичења је врло добра.

Опширније о постигнутим резултатима читаћете у „Спортском листу“ који сваке недеље издаје Школско спортско друштво „Пионир“.